

ویلفرد مادِلونگ

برگردان: حمید عطائی نظری  
(استادیار پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی)

# نگاهی به کتاب نوانتشار یوزف فان اس در با کتاب های مِل و نحل نگاشتی اسلامی

## نگاهی به کتاب نوانتشار یوزف فان اس در باب کتاب‌های ممل و نخل نگاشتی اسلامی

حمید عطایی نظری

متنی که در پی می‌آید ترجمهٔ فارسی نوشتاری است کتاب‌گزارانه از پروفسور ویلفرد مادلونگ دربارهٔ کتابی نوانتشار از پروفسور یوزف فان اس با عنوان «یکی و دیگر [یعنی: خداوهمه‌اندیشه‌های انسان در باب] ملاحظاتی در باب کتابهای ممل و نخل نگاشتی اسلامی». مادلونگ در این مقالهٔ کوتاه ضمن ارائهٔ ارزیابی کلی خود از کتاب فان اس، به مهمترین اختلاف‌نظرهای خود با اور باب مسائل مهم و وقایع سرنوشت ساز و جنجال برانگیز صدر اسلام نظیر مسألهٔ جانشینی پیامبر(ص) و غصب خلافت و کشته شدن عثمان و اختلافات شیعیان و سیستان در این مسائل اشاره می‌کند. پاره‌ای از دیدگاه‌های همدلانهٔ او با نظرگاه‌های شیعه در باب مسائل یادشده، از حیث ابراز آنها از سوی مؤرخ و پژوهشگری بی طرف که نگاهی بیرونی به دو مذهب شیعه و اهل سنت دارد بسیار حائز اهمیت و شایان توجه است.

**کلید واژه‌ها:** جانشینی پیامبر، غصب خلافت، قتل عثمان، ویلفرد مادلونگ، یوزف فان اس، کتاب یکی و دیگر؛ ملاحظاتی در باب کتابهای ممل و نخل نگاشتی اسلامی.

## تأمیلات في كتاب جوزيف فان اس الصادر حديثاً حول تأليف كتب الملل والنحل الإسلامية

حمید عطایی نظری

المقال الحالي هو ترجمة فارسية لمقال في باب تعريف الكتب للبروفيسور ويلفريد مادلونغ حول كتاب صدر حديثاً للبروفيسور جوزيف فان اس بعنوان يکی و دیگر [أي: الله وكل الأفكار الإنسانية عنه] : ملاحظات در باب کتاب‌های ممل و نخل نگاشتی اسلامی (= الواحد والآخر؛ ملاحظات حول تأليف كتب الملل والنحل الإسلامية).

يشير مادلونغ في مقالته القصيرة هذه إلى تقييمه العام لكتاب فان اس، لينتقل من خلال ذلك إلى استعراض أهم نقاط خلافه مع المؤلف، وخصوصاً آرائه في المسائل المهمة والواقع المصيرية والمشرقة للجدل التي حدثت في صدر الإسلام كمسألة خلافة الرسول صلى الله عليه وسلم وغضب الخلافة ومقتل عثمان والخلاف الناشب بين الشيعة والسنّة آنذاك حول هذه المسائل.

وتحظى آراء الكاتب المتعاطفة مع آراء الشيعة حول المسائل المشار إليها بجانب كبار من الأهلية يدفع القارئ إلى التأمل من جهة أنها تأتي من قبل مؤرخ ومحقق محيد ينظر من مسافة واحدة إلى مواقف مذهب الشيعة وأهل السنة.

المفردات الأساسية: خلافة الرسول، غصب الخلافة، مقتل عثمان، ويلفريد مادلونغ، جوزيف فان اس، کتاب یکی و دیگر؛ ملاحظاتی در باب کتاب‌های ممل و نخل نگاشتی اسلامی (= الواحد والآخر؛ ملاحظات حول تأليف كتب الملل والنحل الإسلامية).

## Having a Look at Josef van Ess' Newly-Published Book about the Books of Nations and Islamic Disobedience

By: Hamid Ataeie Nazari

**Abstract:** The following paper is the Persian translation of a book report written by Professor Wilfred Madelung about Professor Josef van Ess' recently released book *One and the Other [i.e.: God and all the men's thoughts about him]: Considerations about Books of Mellal wa Nehal Negāshī-e Islami*. In this short article, Madelung, presenting his general assessment of Van Ess' book, points out his most important different views from Van Ess over important issues and controversial events of early Islam, such as the question of succession of the Prophet (PBUH), the usurpation of the caliphate, the killing of Uthman, and the Shias and the Sunnis disputes over these matters. Some of his sympathetic views with the Shi'a views on these issues are very important and worthy of consideration since he is a historian and a neutral scholar who has an objective view about both Shiite and Sunni religions.

**Key words:** The succession of the prophet, usurpation of the caliphate, murdering Uthman, Wilfred Madelung, Josef van Ess, *One and the Other [i.e.: God and all the men's thoughts about him]: Considerations about Books of Mellal wa Nehal Negāshī-e Islami*.

# نگاهی به کتاب نواتشارِ یوزف فان اس در باب کتاب‌های ملل و نحل نگاشتی اسلامی<sup>۱</sup>

ویلفرد مادلونگ

برگدان: حمید عطائی نظری

*Der Eine und das Andere: Beobachtungen an islamischen  
häresiographischen Texten,*

by Josef van Ess (Studien zur Geschichte und Kultur des islamischen Orients/Beihefte  
zur Zeitschrift *Der Islam*, n.s, vol. 23. Berlin: WALTER DE GRUYTER, 2011. 2 vols.  
Pp. xliv + 1510. \$280.

«یکی و دیگر»[یعنی: خدا و همه اندیشه‌های انسان در باب او]:<sup>۲</sup> ملاحظاتی در باب  
کتاب‌های ملل و نحل نگاشتی اسلامی<sup>۳</sup>، نوشته: یوزف فان اس.

این اثرِ دوجلدی سترگ که یوزف فان اس فروتنانه آن را با عنوان فرعی «ملاحظاتی در باب کتاب‌های  
ملل و نحل نگاشتی اسلامی» توصیف کرده است، به طورحتم از سوی اغلب خوانندگان به عنوان کتاب  
راهنمای جامعی درباره تاریخ مکتبات ملل و نحل نگاشتی و عقیده نگاشتی اسلامی ارج نهاده خواهد  
شد. این کتاب، همتایی شایسته برای دیگر کتاب ماندگار فان اس، یعنی کلام و جامعه در قرن دوم و  
سوم هجری<sup>۴</sup> به شمار می‌آید. اثری که هم اکنون در این زمینه به عنوان مرجع اصلی مورد اعتمای گسترده  
محققان و دانش‌پژوهان است. فان اس در این کتاب، تحقیق خودش را با تحلیلی درخصوص تاریخ  
نخستین حدیث مشهور تقسیم اسلام [کذا] به هفتاد و دو فرقه آغاز می‌کند. او سرگذشت بعدی این حدیث  
را در سرتاسر بخش اصلی کتاب، یعنی بحث در باب متون ملل و نحل نگاشتی اسلامی و نویسنده‌گان آنها  
بر حسب ترتیب زمانی از آغاز تا عصر حاضر پی می‌گیرد. بسیاری از این آثار هنوز تصحیح و منتشر نشده  
و فان اس به نسخ خطی آنها رجوع کرده است و از وجود برخی دیگران از آنها نیز هیچ اظهاعی در دست  
نیست. در بخش آخر کتاب، او ملل و نحل نگاری اسلامی را به عنوان یک گونه ادبی<sup>۵</sup> برمی‌رسد و در باب  
معنای بعضی از اصطلاحات فنی استعمال شده در آن تحقیق می‌کند و زمینه اجتماعی-تاریخی<sup>۶</sup> ملل و  
نحل نگاری اسلامی را به بحث می‌گذارد.

منابع دست اول و پژوهش‌های سپسینی که مستقیماً غیرمستقیم به موضوع ملل و نحل نگاری اسلامی  
مریبوط باشد فراوان است. همچون آثار پیشین فان اس تقریباً در هر صفحه از کتاب حاضر نیز پانوشت‌های

۱. مشخصات نشرمن اصلی انگلیسی این کتاب‌گزاری (review) به شرح زیراست:

Journal of the American Oriental Society, Vol. 134, No. 3 (July-September 2014), pp. 531-533.

۲. عبارت داخل قالب توضیحی است که پروفسور فان اس در پاسخ به پرسش راقم این سطور در باب منظور از عبارت «Der Eine und das Andere» / «یکی و دیگر» بیان کرده‌ند. بنا به گفته ایشان، در حقیقت مراد از «یکی»، خداوند است و منظور از «دیگر»، تمام اندیشه‌ها و تصوراتی که در طول تاریخ در اذهان بشری درباره خداوند شکل گرفته است (و داشت ملل و نحل نگاری را پدید آورده است). عبارت ایشان چنین است:

»What I mean is only "God (The One) and all the other ideas or things which grew in human minds about Him (i. e. heresiography)"«.

3. Theologie und Gesellschaft im 2. und 3. Jahrhundert Hidschra.

4. literary genre.

5. Sitz im Leben.

زیدی درین بن سال ۲۸۴ هـ. ق / ۹۸۷ م بود.

آیا یک عالم معتزلی حنفی به راستی می‌تواند بر مذهب زیدی باشد یا اینکه صرفاً ممکن است همراهی‌ها و همدلی‌هایی با زیدیه داشته باشد؟ ظاهراً فان اس چنین می‌اندیشد که این فرض ممکن است. او حاکم جسمی نویسنده معتزلی را (که درین بن به نام «جسمی» معروف است)، عالمی زیدی توصیف کرده است که در ایام جوانی استادانی حنفی و معتزلی برای خود برگزید. (ص ۳۶۵، ۷۶۲، ۷۶۱) در حقیقت تراجم‌نامه‌ها توضیح داده‌اند که هر چند حاکم جسمی از نسل محمد بن حنفیه (پسر غیر فاطمی علی [ع]) بود، او واجدادش از حنفیان سنتی بیهق بودند. حاکم تنها در دوران کهنسالی اش تغییر کیش داد و به جماعت زیدیه پیوست. بسیاری از نگاشته‌های او از جمله تفسیر قرآن سترگش نمایان گر عقاید حنفی و معتزلی است، نه اندیشه‌های زیدی. این واقعیات رازیدیان یمن که آثار عالمانه متعدد حاکم به دستشان رسیده بود و سخت آنها را رج نهاده بودند نیک می‌دانسته‌اند. نظر خیال‌پردازانه فان اس (ص ۳۶۳) که می‌پندرد یمنیان «از اینکه حاکم جسمی بر طبق عقیده معتزلی اش و برخلاف اجماع مکتب الهادی إلى الحق، سه خلیفة نخست، حتی عثمان را هم رتبه با علی [ع] می‌دانسته است، شگفت‌زده شدند» به دشواری قابل قبول است.

فان اس تعریف فراخی از شیعه ارائه کرده است. او به جای اینکه شیعه را به «کسی که پس از پیامبر، علی [ع] را به عنوان امام اول قبول دارد» تعریف کند، آن را به معنای «هر کس که [ارادت و] همدلی قوی با علی یا فرزندانش دارد» در نظر گرفته است. او آن‌گاه که محمد بن یزاد اصفهانی نویسنده بیش و کم گمنام یک سرگذشت‌نامه معتزلی به نام کتاب المصایح را به دلیل اینکه دومربه از سه علوی شایسته خلافت سخن گفته است، «شخصیتی احتمالاً شیعی یا دست‌کم دوستدار شیعه» توصیف می‌کند در واقع برونق همین تعریف فراخ خودش عمل کرده و آن را تأیید نموده است. براساس تعریف فان اس خلیفه عمر بن زباید یک «شیعه» به حساب آید؛ زیرا او علی [ع] را به عضویت شورایی که برای تعیین جانشین خودش انتخاب کرد درآورد. به همین منوال بر طبق تعریف او در واقع اکثریت قابل توجّهی از مسلمانان نیز باید «شیعه» دانسته شوند؛ زیرا تنها تعداد کمی از مسلمانان، علویان را از اساس لایق خلافت نمی‌دانند. [حضرت] مهدی که سُنّیان معتقد‌ند حق و عدالت را در جهان احیا خواهد کرد، عموماً از اولاد پیامبر یعنی علی و فاطمه [علیهم السلام] شمرده می‌شود،

متعدد با ارجاعات بسیار آمده است. کتابنامه اثر که به طور فشرده هم چاپ شده است و تازه عنوانی هم که تنها یک بار در کل کتاب به آنها ارجاع داده شده در آن درج نگرددیده متجاوز از هفتاد صفحه است. خوش‌بختانه فان اس برای خواننده، سیاحت بی‌زحمت در دریایی از منابع را به ارمغان آورده است و تفاسیر و برداشت‌های خودش را به نحوی جذاب و قانع‌کننده ارائه نموده، حتی در جاهایی که در نتایج حاصله تردید هست. کاوش در دریاها، چنان‌که معروف است، هیچ‌گاه استقصای تام و فراگیر‌خواهد بود و این دریای منابع و مکتوبات مربوطه پیوسته رو به گسترش است، چراکه همواره منابع تازه‌ای کشف می‌شود و مورد مطالعه قرار می‌گیرد. ناظر ناقد که چه بسا بخواهد «یکی و دیگر»<sup>6</sup> [یعنی مطالب و منابع دیگر] را نیز به این کتاب پیغاید، خیلی زود درمی‌باشد که از محدوده‌ای که برای نقد گذاشته شده فراتر فته است.

یک جنبه اصلی شایان توجه [در خصوص این کتاب] مربوط است به مواضعی که داوری‌های فان اس آشکارا محل مناقشه به نظر می‌رسد. خواننده‌گانی که با آثار قبلی فان اس آشنا باشند ممکن است از اینکه وی در این کتاب خود بسیاری از نویسنده‌گان مسلمان را شیعه، یعنی زیدی، امامی و اسماعیلی دانسته است، در حالی که هموبرخی از آنها را پیش‌تر در آثار قبلی خود قاطع‌انه غیرشیعی خوانده است شگفت‌زده شوند. یک نمونه بارز در این خصوص، ابوالقاسم بلخی کعبی معتزلی [م ۳۱۹ هـ. ق]، نویسنده یکی از اثرگذارترین کتب ملل و نحل [به نام المقالات] است که فان اس در مقاله مبسوط‌ش در دائرة المعارف ایرانیکا (۱: ۳۵۹-۳۶۲) او را به عنوان «فقیه حنفی و برجسته‌ترین نماینده معتزله در خراسان» که «همدلی‌های بسیاری با زیدیه» دارد وصف کرده است. در این کتاب اما او به کرات از کعبی با عنوان یک معتزلی زیدی یاد کرده است و افروده:

بنابراین او نماینده آن‌گونه از شیع است که برای نسل‌ها منزلگاهی در میان معتزله یافته بودند. (ص ۳۲۹)

این سخن نادرست است و می‌توان بی‌درنگ آن را ونهاد. کلام زیدی متقدم از حیث اقرار و اعتقادش به قدراللهی به شدت ضد معتزلی است و هیچ عالم زیدی متقدمی را نمی‌شناسیم که منزلگاهی در میان معتزله یافته باشد. نخستین عالم زیدی برجسته که کلام معتزلی و به طور خاص کلام (الهیات) کعبی را پذیرفت، یحیی الهادی إلى الحق [م ۲۹۸ هـ. ق]، بنیان‌گذار امامت

6. den Einen und das Andere.

سرنگونی او پشتیبانی کردند یاد نموده‌اند. علی[ع] با میانجیگری میان طرف‌ها قصد داشت از خلیفه که خویشاوند او از طریق آم حکیم البيضاء [دخلت عبدالمطلب و مادر بزرگ مادری عثمان و عمّه او و پیامبر بود، محافظت کند. حتی وقتی علی[ع] احساس کرد که چون عثمان توصیه و راهنمایی وی را نمی‌پذیرد و اراحته‌می نماید، دیگر قادر به وساطت کردن نیست، به هنگام محاصره خلیفه توسط شورشیان، فرزندانش حسن و حسین را برای دفاع از خلیفه روانه کرد. [حتی] حسن[ع] در طی درگیری‌های همین محاصره به طور سطحی آسیب هم دید.

این مطلب هم درست است که علی[ع] با هرسه خلیفه پیش از خود عهد بیعت بست، اما او و عموم بنی هاشم تنها پس از رحلت [حضرت] فاطمه[س]، یعنی شش ماه بعد از وفات پیامبر[ص]، با ابیکربیعت کردند. آشکارا دلیل این امر آن بود که فاطمه[س] به عنوان تنها فرزند بازمانده از پیامبر[ص]، نخستین وارث و جانشین او بود و بر اساس قانون ارث در قرآن او باید هفت هشتم دارایی‌ها و حقوق پدرش را به ارث می‌برد، در حالی که همسران بازمانده پیامبر روی هم رفته استحقاق یک هشتم از اموال او را داشتند. با این وصف حق فاطمه[س] به او داده نشد. به نحوی منطقی توان پنداشت این واقعیت که وارثان پیامبر[ص] فقط زن‌ها بودند بر عَمَرَ که مردی بس جاه طلب و عمیقاً مخالف با ایده حقوق زنان و حکومت آنان بر مردان بود. گران می‌آمد و اورا آزده می‌ساخت و در نظرش ناپذیرفتنی می‌نمود. این مخالفت منجر به انتخاب ابوبکر در سیفه و تهدید عُمرَ به سوزاندن خانه دختر پیامبر[ص] و خانواده او شد. انتخاب ابوبکر بعد از اسوسی خود عُمرَیک «فلتة»، یعنی کاری شتاب زده و عجلانه خوانده شد. از دید تاریخی، این «فلتة» کوتایی نظامی بود که در طی آن خاندان حاکم بر کنار شدند، زندگی جانشین برحق و مشروع پیامبر[ص] در معرض تهدید قرار گرفت و نظام اولیه جامعه اسلامی در مدینه که تحت لوای آن قریش و دیگر مهاجران و انصار مدینه هم رتبه و برابر بودند بر چیده شد و خلافت قریش جایگزین آن گردید که انصار و سایر مسلمانان را تبدیل به پیروان فاقد حق رأی قریش نمود.

[درواقع] این سقیفه بود که موجب تفرقه و دودستگی بزرگ در اسلام شد. تفرقه‌ای که منجر به کشت و کشتار ظاهراً بی‌پایان مسلمانان از آغاز جنگ‌های ردّه تا به امروز گردیده است. بسیاری از مسلمانان در آن زمان عمل قاطعانه و رهبری حساب شده عُمر را در خصوص ممانعت از جانشینی یک زن در حکومت بر جامعه

نه از فرزندان عُمریا هر تبار دیگری.

مشکل اصلی در اینجا پافشاری فان اس براین مطلب است که آن تفرقه اصلی که موجب جدایی شیعه از اهل سنت شد، تنها در نتیجه فتنه اولی، یعنی نزاع داخلی مسلمانان که در طی آن عثمان خلیفه سوم از خلافت معزول و کشته شد، پدید آمد. (ص ۹۴) فان اس بر ملل و نحل نگاران شیعی و سُنی که تاریخ این تفرقه و جدایی را به زمان وفات پیامبر و وقایع مشهور رخداده در سقیفه بنی ساعده باز می‌گردانند خُرده می‌گیرد و به انتقاد از آنها برمی‌خیزد. فان اس معتقد است که علی[ع] خلافت ابوبکر و عُمر را پذیرفت، اما همو در پشت شورش علیه عثمان قرار داشت و زمینه ساز قتل خلیفه و بروز تفرقه‌ای گشت که موجب جداسدن گروه پیرو (شیعه) از اجتماع بزرگ تر مسلمانان (جماعه) شد. [از نظر فان اس] تنها پس از رحلت علی[ع] بود که پیروان تندروتو را شروع کردند به انکار خلافت ابوبکر و عُمر و بدگویی از آنها و همهٔ صحابهٔ پیامبر که از آنها حمایت می‌نمودند.

این دیدگاه تاریخی که نظرگاه‌های تاریخ پژوهان آغاز قرن بیستم مثل هنری لامنس<sup>7</sup> و لئونه کائاتانی<sup>8</sup> را به جای باور اهل سنت بازتاب می‌دهد، دیگر امروزه پس از گذشت بیش از یک قرن تحقیقات تاریخی پذیرفته نیست. درست است که عنوان «شیعه علی» در تاریخ تنها پس از به خلافت رسیدن علی[ع] در طی فتنه اولی پذیرفته گشت.<sup>9</sup> همچنین درست است که نام گروه مخالف، یعنی «شیعه عثمان» و «عثمانیه» نیز فقط پس از مرگ عثمان شایع شد و اغلب به طرفداران معاویه که در پی انتقام خون خلیفه مقتول برآمده بود، اطلاق می‌گشت. با این وصف، مذهب و اعتقادات اهل سنت هرگز علی[ع] را در خصوص قتل عثمان متهم نمی‌داند، بلکه به جای آن وی را به عنوان چهارمین خلیفه از خلفای راشدین به رسمیت می‌شناسد و بنابراین اورا در مبارزه‌اش با معاویه که به طرزی موذیانه در خصوص قتل خلیفه تقصیر را به گردن علی[ع] می‌انداخت تا بتواند خلافت را به چنگ خود آورد برحق می‌داند. منابع تاریخی سُنی از عمرو بن عاص، عایشه و طلحه به عنوان سرکردگان صحابیانی که از شورش علیه عثمان و

7. Henri Lammens.

8. Leone Caetani.

9. این عقیده مادلونگ که «عنوان شیعه علی» در تاریخ تنها پس از به خلافت رسیدن علی[ع] در طی فتنه اولی پذیرفته خلاف بسیاری از نصوص و روایات مندرج در کتب شیعه و اهل سنت از پیامبر اکرم (ص) است که در آنها پیامبر در زمان حیاتشان عنوان «شیعه علی» را برای اشاره به دوستداران و پیروان حضرت علی[ع] به کار برده‌اند. در خصوص این روایات نگرید به: سبحانی، عقر، بحوث فی الملل والنحل، مؤسسه النشر الإسلامية، الطبعة الرابعة، قم، ۱۴۲۴، ج ۶، ص ۱۰۱-۱۰۶.

۱۰. که فان اس آن را به درستی «etwas überstürzt» ترجمه کرده است، ص ۸۰-۹۰.

اسلامی تحسین نمودند و آماده باورگردن سخن ابوبکر مبنی بر اینکه خود پیامبر[ص]، دختر و همسرانش، اتهات المؤمنین، را از ارث محروم کرده بود شدند. شمار زیادی از مسلمانان هنوز هم آشکارا چنین رفتار می‌کنند. تازه بسیاری نیز اعتقاد داشته‌اند و هنوز هم معتقدند که نوادگان و ذریّهٔ ذکور پیامبر حق موروثی مشروع‌تری دارند و به حق برای حکومت بر جامعهٔ مسلمانان نسبت به دیگران، خواه قُوشی یا غیر قُوشی، مناسب‌تر هستند. به همین دلیل است که فان اس می‌تواند شیعیان میانه روپرشماری چون کعبی، مسعودی، ابن ندیم، مُقدَّسی و ابن حوقل را در میان نویسنده‌گان مسلمان بیابد که با بیشترینه معیارها ستّی و نیز معتزلی تمام عیار بودند. ممکن است کسی از خود بپرسد: آیا در عصر جدید ما که حقوق زنان و حکومت آنها تقریباً به نحو جهانی پذیرفته شده است و گاه بر حکومت مردانه نیز رجحان می‌یابد، ممکن نیست مسلمانان ستّی معتقد شروع به پرسش از خود کنند که: آیا جامعهٔ نخستین [اسلامی] در صورتی که بجای حمایت از کودتای شوم رهبر مردم‌سالار جدید اسلام از حکم خداوند در قرآن اطاعت کرده بود در نهایت کامیاب‌تر نمی‌شد؟